

DOS CONTES

Magda Fernández Bosch

magdeta@3xl.net

ESTIMAR-TE NO TÉ MÈRIT

Estimar-te no té mèrit. Aquest octubre farà set anys que ens coneixem. Conèixer-te ha estat una de les millors coses que m'han passat a la vida. Recordo perfectament el dia; jo era a Jetfil, a la meva taula i vas entrar tu amb la Mercedes i em van dir: "aquesta noia és la Mar" . Em vaig dirigir cap a tu, et vaig donar la mà i et vaig dir : "molt de gust" i tu, amb aquesta veu tan teva, em vas contestar "igualment" i vas pujar amb la Mercedes a dalt al laboratori amb el Xavi i amb l'Anna. Estimar-te no té mèrit. Qui m'hagués dit a mi que arribaries a ser tan especial? Recordo l'estiu que marxaves a l'Àfrica. Acabaves de tenir un atac de pedres al ronyó que va ser massa! Però no suficient per parar el teu esperit aventurer i solidari. I fent patir als pares i als que t'estimem, vas marxar. Amb les aranyes que hi ha a l'Àfrica...! Estimar-te no té mèrit. Com que no en devies tenir prou, l'estiu següent, ens vas dir que marxaves a Mèxic. A Mèxic? A veure les runes maies? No! a fer un creuer de somni? Tampoc! Anaves altre cop a ajudar als més necessitats, fent-los escoles, ajudant-los a construir les cases, etc. No conec ningú capaç de "sacrificar" les seves merescudes vacances per anar a ajudar als qui més ens necessiten... Estimar-te no té mèrit. I el viatge a l'Índia? Guardo les postals que ens vas portar fetes per els nens i nenes de l'Índia. "els teus nens", com tu els anomenes. Escoltar-te parlar del teu viatge és com viatjar amb tu... Estimar-te no té mèrit. I un estiu va arribar el Francesc i amb el seu somriure et va robar el cor. I jo pesada en muntar-te una cita a cegues amb el Roger... Estimar-te no té mèrit. Recordes el dia que anàvem a fer "lados" i em vas dir: "he d'anar cada dia.... perquè....." , "et cases!" et vaig dir jo. Aquell "síí", només de recordar-lo em posa la pell de gallina. Havia arribat la teva hora, el teu home, el teu somni..... Ja et tocava ser feliç! Estimar-te no té mèrit. Després de moltes aventures, de molt compartit, de molts dinars a la cuina i d'unes quantes llàgrimes eixugades amb tu, em dius que marxes. Pensar que no es tornaràn a obrir les portes de l'ascensor i seràs tu, amb el teu somriure, sempre tan elegant, que em vindràs a dir "hola Magdeta, què tal?" i tan sols amb això m'alegraràs el dia, doncs la veritat és que em fa una mica de pena. Però el fet de saber que marxes per ser feliç, em fa ser menys egoista i el fet d'entendre't se'm fa molt més fàcil... Estimar-te no té mèrit. Per això t'he gravat aquest Cd. Cada cançó que hi ha, és un moment o una persona especial en la meva vida. I és per això que volia regalar-te'l, perquè tu ets especial per mi, perquè cada cop que escolti la primera cançó del Cd, pensaré en tu... Estimar-te no té mèrit. Segur que cada cop que vegi una lluna plena, pensaré en tu i en el teu nino. I encara que no cada dia tinguis notícies meves, pots estar segura que cada dia tindrè un record per tu, per petit que sigui. Són massa coses viscudes amb tu per no recordar-te cada dia, encara que tan sols sigui per un instant... Estimar-te no té mèrit. No, no té mèrit, ja que ets d'aquelles persones que es fan estimar des del primer moment en que les coneixes; el teu aspecte fràgil contrasta amb la fortalesa del teu esperit i la grandesa del teu cor. No sé com et pot capiguer un cor tan gran dins d'un cos tan petit... Estimar-te no té mèrit. Però jo no puc evitar-ho i sí, T'ESTIMO! T'ESTIMO amb tot el meu cor i amb tota la meva ànima, perquè estimar-te potser no que no té mèrit, però és tan fàcil...

COSES QUE M'AGRADEN DE TU

Coses que m'agraden de tu. Poder parlar de qualsevol cosa. Saber que sempre hi ets quan et necessito. Trobar un mail a l'ordinador i que l'assumpte sigui "no enviaments". Els lligams tan estrets que estableixes amb la gent que estimes. El teu to de veu, tan personal. Que m'hagis obert el teu cor d'aquesta manera i deixar-me entrar en la teva vida. Anar a prendre unes Woll Damm.

Que comparteixis amb mi coses importants. Que m'emocionis amb quatre ratlles. No haver de donar-te les gràcies cada cop que fas quelcom per mi. Saber que tinc un seient a primera fila del teu cor. Poder ser sempre jo mateixa, sense maquillatges. Els consells que em dones, que sempre resulten efectius. Que hi vegis més enllà. Que sempre surtis amb un somriure encantador a les fotos. Quan em parles sense dir res. Compartir una "sacher". La teva cara quan parles de l'Alina. Aquesta manera tan teva de ser. Parlar amb tu al matí. Que m'arribi un mail teu quan estic trista. Els "si-dis" dels Maná. El teu somriure. Dinar junts. No necessitar cap excusa per veuren's. Que em parlis en la teva llengua. Que em felicitis la Diada de Sant Jordi. Que m'apartis la cadira quan anem a dinar. Que em facis sentir a gust. Que comparteixis amb mi el que et preocupa. Escoltar-te quan parles de "tu tía la gordita". Mirar-te als ulls. Que m'arribis al cor tan netament. Anar al Corte Inglés un dissabte al matí. Que m'ensenyis a valorar la llibertat que tinc amb el Miquel. Que siguis el meu "informàtic personal". Que sempre tinguis un somriure per mi. Cantar quan anem al cotxe. Fer coses sense tenir-les planificades. Que m'abracis...